

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 10C/43/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5715200992
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Gazdačková
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2015:5715200992.1

Rozhodnutie

Okresný súd Martin samosudkyňou JUDr. Máriou Gazdačkovou v právnej veci žalobcu U. C., Z.. G.. G. G. D. H., G. K. X, IČO: 35 717 769 právne zastúpeného JUDr. Vratislavom Šteffekom, advokátom so sídlom v Bratislave, Nám Martin Benku 6 proti žalovanej I. I., T.. XX. XX. XXXX, H. I. - C., I. XXXX/X, v konaní o zaplatenie 170,00,- € s príslušenstvom takto

rozhodol:

Žaloba žalobcu sa v celom rozsahu zamieťa.

Žalovanej sa proti žalobcovi náhrada trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Žalobou podanou na tunajšom súde dňa 28. 01. 2015 sa žalobca proti žalovanej domáhal zaplatenia sumy 170,00,- eur spolu s 9 % úrokom z omeškania ročne z tejto sumy za obdobie od 17. 03. 2012 do zaplatenia, zmluvnej pokuty vo výške 21,45 € titulom zmluvnej pokuty za omeškanie v marci 2012 a náhrady trov konania.

Žalobu žalobca odôvodnil tou skutočnosťou, že dňa 07. 02. 2011 so žalovanou uzavrel zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXX na sumu vo výške 650,- eur za odplatu 247 €. Zmluvou sa žalovaná zaviazala zaplatiť žalobcovi celkovú čiastku 897 €, a to v trinástich mesačných splátkach, a to v prvých troch mesačných splátkach vo výške 3,25 € a ďalej v pravidelných desiatich mesačných splátkach vo výške 88,73,- eur. Prvá splátka bola zročná hneď 10-ty deň po uzavretí zmluvy a každá ďalšia až do úplného zaplatenia bola splatná 30-ty deň po splatnosti predchádzajúcej splátky. Žalovaná do dňa spísania žaloby celkovo uhradila len 727,- eur, pričom poslednú sumu vo výške 10,- eur uhradila 25. 06. 2014. Pretože žalovaného neplnila riadne a včas v zmysle splátkového kalendára, žalobca oznámil žalovanej stratu výhody splátok v zmysle § 53 ods. 8 Obč. zák. a na uplatnenie tohto práva upozornil žalovanú už v liste 01. 05. 2012. Listom zo dňa 25. 09. 2013 žalobca zosplatnil pohľadávku a oznámil žalovanej, že celý dlh sa stal splatný ku dňu 16. 03. 2012. Po zaplatení záväzku bola uhradená suma vo výške 180 € ku dňu spracovania žaloby činí dlh 170 €, a predstavuje rozdiel medzi poskytnutým úverom s odplatom vo výške 897 € a sumou vo výške 727 €, ktorá bola uhradená žalovanou.

Súčasne žalobca uplatnil v zmysle bodu 3 obchodných podmienok, ktoré boli neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, nárok na zmluvnú pokutu vo výške 3,30 % z istiny úveru za každý začatý kalendárny mesiac omeškania až do zaplatenia celkovej dlžnej čiastky, pričom zmluvná pokuta je splatná v okamihu, keď sa žalovaná dostala do omeškania s úhradou akejkoľvek splátky. Keďže istina úveru je vo výške 650 €, tak dohodnutá mesačná zmluvná pokuta predstavuje sumu 21,45 €.

Na takto koncipovanej žalobe žalobca zotrval v priebehu celého konania.

Žalovaná sa ku dňu vyhlásenia rozsudku dňa 03. 06. 2015 k žalobe nevyjadрила.

Vzhľadom na skutočnosť, že medzi účastníkmi konania šlo o tzv. drobný spor podľa ust. § 200ea O. s. p. súd v zmysle ust. § 115a ods. 2 O. s. p. a § 156 ods. 3 O. s. p. vyhlásil dňa 03. 06. 2015 verejne rozsudok bez nariadenia pojednávania.

Pri svojej rozhodovacej činnosti súd vychádzal z listinných dôkazov, ktoré do spisu pripojil žalobca, súd má takto preukázaný tento skutkový stav veci:

Účastníci konania, a to žalobca ako veriteľ a žalovaná ako dlžníčka uzavreli dňa 07. 02. 2011 zmluvu o spotrebiteľskom úvere čísla uvedeného v žalobe. Na základe tejto sumy žalobca poskytol v zmysle článku 1 zmluvy žalovanej bezúčelový hotovostný spotrebiteľský úver vo výške 650 € za úrok vo výške 20 % z istiny pri úvere poskytnutého na 13 mesiacov a pri účtovaní odmeny 18 % z istiny. Úrok spolu s odmenou boli ďalej nazývané odplata za poskytnutie úveru a predstavovali celkovú výšku 247 €, celková dlžná suma, ktorú žalovaná mala zaplatiť, a to v 13-tich mesačných splátkach predstavovala 897 €. Žalovaná sa zaviazala úver zaplatiť v 13-tich mesačných splátkach, a to v prvých troch mesačných splátkach vo výške 3,25 € a ďalej v pravidelných rovnomerných 10-tich mesačných splátkach v sume 88,73 €, pričom prvá splátka bola splatná 10-ty deň po uzavretí zmluvy a každá ďalšia splátka až do úplného zaplatenia bola splatná 30-ty deň po splatnosti predchádzajúcej splátky. Doporučený termín úhrady bol 20-ty deň v mesiaci. Priemerná RPMN bola stanovená na 44,57%. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli aj obchodné podmienky, ktoré obsahovala rubová časť formulároveho tlačiva zmluvy. Podľa týchto obchodných podmienok RPMN úveru predstavovala 67,70 % a konečnou splatnosťou úveru sa v zmysle zmluvy rozumelo uhradenie poslednej splátky veriteľom, pričom doba trvania úveru je od uzavretia zmluvy o úvere do konečnej splatnosti úveru.

Podľa článku 3 sa zmluvné strany dohodli, že pokiaľ dlžník nesplní svoj záväzok, podľa článku II Zmluvy o úvere, je veriteľ oprávnený požadovať od dlžníka, zároveň zmluvnú pokutu za omeškanie vo výške 3,30 % z istiny úveru poskytnutého na 13 mesiacov, a to za každý aj začatý mesiac omeškania až do zaplatenia celkovej dlžnej čiastky, zmluvná pokuta bola splatná v okamihu, keď sa dlžník dostal do meškania s úhradou ktorejkoľvek splátky.

Listom z 21. 05. 2012 žalobca vyzval žalovanú k úhrade dlžnej sumy, poukázuc na skutočnosť, že jej dlh ku dňu spísania upomienky predstavuje 300 €, žiadal ho zaplatiť najneskôr do 5 dní od obdržania listu. V prípade, že tak žalovaná neurobí, uplatní veriteľ teda žalobca právo a po uplynutí 15 dňovej lehoty v zmysle § 53 ods. 8 Obč. zák. bude žiadať o zaplatenie celej pohľadávky. Súčasne pristúpi k vymáhaniu záväzku žalovanej.

Listom z 25. 09. 2013 žalobca oznámil žalovanej, že zosplatnil dlh v súlade so zmluvnými podmienkami ku dňu 16. 03. 2012, pričom celkový dlh žalovanej, ku dňu spísania listu predstavuje sumu 767,55 €. Túto sumu žiadal žalobca zaplatiť okamžite.

V konaní nebol produkovaný dôkaz preukazujúci, že by bola žalovaná zaplatila viac než žalobca uviedol v žalobe, teda že by bola zaplatila viac ako 727 € ku dňu spísania žaloby.

Majúc preukázané tieto skutočnosti súd dospel k presvedčeniu, že žaloba dôvodná nie je.

Je zrejmé, že zmluva o spotrebiteľskom úvere bola, vzhľadom na dátum jej uzavretia, uzavretá za účinnosti zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch, a o pôžičkách pre spotrebiteľov, a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Ustanovenie § 9 citovaného zákona o spotrebiteľských úveroch upravovalo náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 9 ods. 2 písm. f/ citovaného zákona, zákon požadoval, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere stanovila dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

Podľa § 9 ods. 2 písm. k/ citovaného zákona, musí zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplatením zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

Absencia písomne dohody o týchto ustanoveniach spôsobovala v zmysle § 11 ods. 1 písm. a/ následok, že spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Podľa presvedčenia súdu žalobca v predmetnej zmluve o spotrebiteľskom úvere nezrozumiteľným spôsobom bez bežného spotrebiteľa stanovil tak termín končenej splatnosti spotrebiteľského úveru, ako aj termín splátok spotrebiteľského úveru. Táto nezrozumiteľnosť pre bežného spotrebiteľa, podľa názoru súdu, spôsobuje neplatnosť predmetných dojednaní v zmysle § 37 ods. 1 Obč. zák. (zák. č. 40/1964 Zb.), podľa ktorého právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne inak je neplatný.

Spôsob splácania, z neho vyplývajúca konečná splatnosť úveru, je vyjadrení tak, že k zisteniu kedy by mal byť úver splatený je možné dôjsť len zložitým napočítavaním dní s prihliadnutím na deň kedy bola zmluva uzavretá. V kontexte s takýmto napočítaním, keď prvá splátka je zročná do 10-tich dní od uzavretia zmluvy a všetky ďalšie 30-ty deň po splatnosti predchádzajúcej splátky, potom sa termín splátky s prihliadnutím na počty dní v kalendárnom mesiaci presúva vždy na iný deň v poradí v kalendárnom mesiaci, a v kontexte s takýmto posunom termínov jednotlivých splátok metie údaj v zmluve, že doporučený termín úhrady splátky je 20-ty deň v mesiaci. Veriteľovi predsa nič nebránilo, keďže bol zrejmy dátum uzavretia zmluvy, uviesť presné termíny splatnosti jednotlivých splátok a následne aj termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Vzhľadom na skutočnosť, že tak žalobca, ktorý použil predtlačeny formulár zmluvy nim koncipovaný, neurobil, spôsobil tým podľa presvedčenia súdu neplatnosť časti zmluvy, ktorá sa týka jej obligatórných náležitostí podľa § 9 ods. 2 písm. f/ a k/, čo následne spôsobuje, že tieto údaje v zmluve platne dohodnuté neboli, čiže absentujú a preto je úver nutné považovať za bezúročný a bez poplatkov. V takomto prípade potom pri skutočnosti, že žalovanej bola reálne požičaná suma 650 € a žalovaná reálne žalobcovi zaplatila sumu 727 €, je zrejmé, že žalovaná zaplatila viac ako zaplatiť mala, a teda úver preplatila. Žalobca totiž potom nemá nárok na odplatu, ktorá je tvorená úrokom a odmenou žalobcu v celkovej výške 247 €.

Súd preto považoval žalobu za nedôvodnú a pokiaľ šlo o nárok žalobcu na zaplatenie sumy 170 € spolu s požadovaným úrokom z omeškania ju zamietol.

Pokiaľ ide o nárok na zmluvnú pokutu, súdu je z jeho rozhodovacej činnosti známy rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 9C/177/2014 zo dňa 17. 12. 2014, ktorým Okresný súd Banská Bystrica v právnej veci toho istého žalobcu určil, že zmluvná podmienka obsiahnutá v článku 3 obchodných podmienok v znení „zmluvné strany sa dohodli, že pokiaľ dlžník nesplní svoj záväzok podľa článku II o úvere, je veriteľ oprávnený požadovať od dlžníka zároveň zmluvnú pokutu za omeškanie vo výške 3,3 % z istiny, pri úvere poskytnutom na 13 mesiacov, a to aj za každý začatý mesiac omeškania až do zaplatenia z celkovej dlžnej čiastky“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

Súd žalobcovi nemohol priznať nárok na zmluvnú pokutu, pretože aj podľa názoru Okresného súdu Martin formulácia nároku žalobcu na zmluvnú pokutu bola neprijateľnou zmluvnou podmienkou, nakoľko predstavovala neprimerané vysokú majetkovú sankciu bez ohľadu na výšku dlhu dlžníka, a súčasne súd vychádzal z ustanovenia § 53a ods. 1 Obč. zák..

Podľa § 53a ods. 1 Obč. zák.; ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným

spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

Keďže už iný súd Slovenskej republiky rovnako koncipovanú zmluvnú podmienku, z akej žalobca uplatňoval nárok na plnenie proti žalovanej pred Okresným súdom Martin, vyhlásil za neprijateľnú zmluvnú podmienku, s prihliadnutím na vyššie citované zákonné ustanovenie súd takéto plnenie žalobcovi priznať nemohol.

Žaloba žalobcu bola tak v celom rozsahu bezdôvodná a súd ju v celom rozsahu zamietol.

Ku dňu vyhlásenia rozsudku žalovanej v konaní preukázateľne trovy nevznikli a preto súd o trovách konania v zmysle ust. § 142 ods. 1 O. s. p. rozhodol tak, že úspešnej žalovanej sa proti neúspešnému žalobcovi náhrada trov konania nepriznáva. Je nutné poznamenať, že žalovaná totiž ako úspešná účastníčka konania by v zmysle ust. § 142 ods. 1 O. s. p. nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi mala.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15-tich dní od jeho doručenia na Okresný súd Martin.

V odvolaní sa má uviesť, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, musí byť podpísané a datované, musí sa v ňom uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie, alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a/ neboli splnené podmienky konania, rozhodol vecne nepríslušný súd prvého stupňa, rozhodnutie súdu prvého stupňa vyniesol vylúčený sudca alebo súd prvého stupňa bol nesprávne obsadený; to neplatí, ak senát rozhodoval namiesto samosudcu,

b/ konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené /§ 205a/,

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci,

g/ súd prvého stupňa neprihliadol na námietky odvolateľa napriek tomu, že na to neboli splnené podmienky podľa § 175 ods.3, časť prvej vety za bodkočiarkou,

h/ rozsudok je nepreskúmateľný pre nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov. /§ 205 ods.2 O.s.p./.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinnosť uložená týmto rozsudkom nebude dobrovoľne splnená, možno sa jej splnenia domáhať výkonom rozhodnutia.